

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Paulik György ügyvéd által képviselt felperesnek a Tordainé dr. Sztráska Erzsébet ügyvéd által képviselt alperes ellen túlmunkadíj megfizetése iránt a Salgótarjáni Munkaügyi Bíróságnál 2.M.165/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.754/2008/9. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.754/2008/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében elmaradt túlóra, és szabálytalanul megállapított vezetői pótlék különbözetének megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Salgótarjáni Munkaügyi Bíróság 2.M.165/2008/3. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek illetménykülönbözet címén 1.942.474 forintot, valamint 50.000 forint perköltséget. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1992. augusztus 25-étől pedagógusként állt a B.Ö. által fenntartott oktatási intézmény alkalmazásában, ugyanezen évtől igazgatói munkakörben. A fenntartó 1996-ban az intézményt a napközi otthonos óvodával való összevonás folytán közös igazgatású intézménnyé alakította. A felperes kinevezési okirata szerinti munkaideje heti 40 óra, a heti kötelező óraszama 16 óra volt. A munkaügyi bíróság által levont jogkövetkeztetés szerint a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény értelmében közös igazgatású intézményben, általános művelődési központban az igazgató heti kötelező óraszama legfeljebb 4 óra. Tekintettel arra, hogy a felperes közös igazgatású intézményben dolgozott igazgatói beosztásban, a heti kötelező óraszama legfeljebb 4 óra lehetett, ezzel szemben a kinevezésében, illetve a kinevezés módosításában is a heti kötelező óraszámát 16 órában állapították meg. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a kinevezési okirat heti kötelező óraszámra vonatkozó kikötése érvénytelen, semmis. A végzett munkáért azonban díjazás járt, ezért a felperes a kinevezési okiratban megállapított heti 16 óra, és a jogszabály szerint heti kötelező 4 óra különbözeteként a heti 12 órára vonatkozó illetményére jogszerűen tarthat igényt. Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes hivatkozását, hogy a felperes nem minden héten dolgozta le a heti 16 órát, mert a kinevezési okirat szerinti havi illetményét teljes összegben megkapta, abból a munkáltató levonást nem eszközölt, ezáltal nem tette vitássá, hogy a felperes a munkáját a meghatározott kötelező óraszámban ellátta.

A munkaügyi bíróság kiemelte, hogy a Képviselő-testületi határozat a felperes túlórájának ellentételezéseként havi 18.300 forintnak megfelelő összegű teljesítménypótlékot állapított meg 2004. szeptember 1-jétől 2005. június 30-áig. Az elsőfokú bíróság értékelte Gy.GY. közoktatási szakértő jelentését, mely szerint a felperesnek egy átlagos héten 5 túlórája képződött a heti 16 órán felül.

Az elsőfokú bíróság a 138/1992. (X.8.) Korm. rendelet 14/C. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy a magasabb vezető beosztású közalkalmazott esetén a pótlék nem lehet kevesebb, mint a pótlék alap 230 %-a, ha a magasabb vezető heti kötelező óraszám nem haladja meg a heti 6 órát, továbbá azokban a közoktatási intézményekben, amelyekben a vezetőknek nincs kötelező óraszám, ha az intézmény körzeti feladatot lát el. Tekintettel arra, hogy a felperest mint magasabb vezető beosztású közalkalmazottat a pótlék alap 230 %-a illeti meg - ezzel szemben nem vitásan a részére megállapított pótlékot a pótlékalap 200 %-ában határozták meg -, az elsőfokú bíróság vezetői pótlék különbözet megfizetésére kötelezte az alperest. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Nógrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.754/2008/9. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta, az alperest 24.000 forint fellebbezési perköltség fizetésére kötelezte. A jogerős ítélet indokolása szerint nem vitatott, hogy a felperes mindkét tagintézmény vezetését ellátta, ezért a kötelező óraszám heti 4 óra volt. A megyei bíróság szerint az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályoknak megfelelő döntést hozott, ezért azt helybenhagyta. Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyzését, elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem folytatták le teljeskörűen a bizonyítási eljárást, a tényállást hiányosan tárták fel téves jogértelmezés mellett, nem tettek eleget az indokolási kötelezettségüknek. Az alperes álláspontja szerint a felperes sem a keresete jogalapját, sem összecszerűségét nem bizonyította, de a bíróságok annak teljes egészében helyt adtak. A jogalap körében álláspontja szerint a felek téves feltevésben voltak a felperes kötelező óraszám meghatározásakor. A téves kötelező óraszámot a felperes határozta meg, az alperes azt elfogadta, az elsőfokú bíróság pedig nem vonta érdemi értékelése körébe a felek kölcsönös tévedését. Álláspontja szerint a bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna, hogy a felek között a kinevezési okirat heti kötelező óraszámra vonatkozó - az elsőfokú bíróság szerint semmis - kikötése nélkül is létrejött volna-e a jogviszony. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az óraszámok szempontjából az alperes által előterjesztett okirati bizonyítékoknak nem tulajdonított jelentőséget. Érvelése szerint a becsatolt iratok nem a per tárgyát képező teljes időszakra vonatkoztak. A tantárgy felosztások elkészítése és azoknak leadása, az osztálynaplók szabályszerű vezetésének ellenőrzése a felperes

kötelezettsége volt, amelynek bizonyítottnak nem tett eleget. Az alperes álláspontja szerint nem lehet a bizonyítás anyagából megállapítani, hogy a felperes ténylegesen hány órát tanított, ezért a kereseti kérelem összezszerűségében is alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.]. Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak. Az alperes alaptalanul sérelmezte az elsőfokú bíróság eljárását, amely nem vonta érdemi értékelése körébe a felek kölcsönös tévedését. Az alperes fellebbezéssel nem támadta az elsőfokú ítéletnek a kinevezés semmisségére tett megállapítását, ezért ezen okfejtés a felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálható [Pp. 271. § (1) bekezdés a) pont]. Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg azt, hogy a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 1. számú melléklet III. rész 1. pontja alapján a felperes kötelező heti óraszám 4 óra volt. A felperes kinevezése, és annak módosítása a kötelező heti óraszámot 16 órában határozta meg. A felperes a keresetében kizárólag az okiratban megjelölt 16 óra, és a jogszabályban előírt kötelező heti 4 óra különbözetre járó illetménypótlék megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Peradat, hogy a szakértőként meghallgatott Gy.GY. a lefolytatott célvizsgálat eredményére utalva úgy nyilatkozott, hogy a vizsgálata során a 2004-2005. tanévre vonatkozóan a 16 óra kötelező óraszám alapulvételével megállapította, hogy a felperes túlórája heti 5 óra volt. A peres felek által sem vitatott, hogy a felperes a 2004-2005. tanévre a 16 óra fölött keletkezett túlóráért havi 18.300 forint „teljesítménypótlékot” kapott. Alaptalanul sérelmezte az alperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a tantárgyfelosztások, valamint az osztálynaplók adatainak az eljáró bíróságok nem tulajdonítottak döntő jelentőséget. Az alperes maga hivatkozott arra, hogy a felperes a fenti iratokban szereplő adatokat nem ellenőrizte, ezért az abban foglaltak valóságtartalma kétséges. Helytállóan következtetett a munkaügyi bíróság arra, hogy a felperes a kinevező okirat szerinti havi illetményét teljes összegben megkapta, tehát az alperes nem kifogásolta, hogy a kinevezési okiratban megjelölt heti 16 óra kötelező óraszámot nem teljesítette, ezért vele szemben levonás lenne jogszerű. Törvénysértés nélkül állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy az alperes ezen magatartásával nem tette vitássá, hogy a felperes a munkáját a meghatározott kötelező óraszámokban ellátta.

Helytálló az eljáró bíróságok álláspontja a felperes keresete összecszerűségének megítélése körében. A felperes a keresetében kizárólag a jogszabály szerint kötelező heti óraszám, és a kinevező okiratban megjelölt heti kötelező óraszám különbözete, azaz heti 12 órára vonatkozó díjazás megállapítását kérte. A heti 16 óra teljesítését az alperes a perbeli időszakban a havi illetmény kifizetésekor nem vitatta, a 2004-2005-ös tanévre vonatkozó túlmunkavégzést a szakértő véleménye alátámasztotta, továbbá azt a havi 18.300 forint illetménypótlék folyósítása is igazolta.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperesnek igazolt költsége nem merült fel a felülvizsgálati eljárásban, ezért a Legfelsőbb Bíróság ebben a körben a határozathozatalt mellőzte a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. április 28.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő